

РЕШЕНИЕ

№ 2825

гр. София, 29.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 17.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разглежда дело номер **10437** по описа за **2024** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх. №326912/15.10.24г на Е. Й. С. от [населено място] и с проц. представител адв. Кр.Ч. против Решение № 4021/04.09.24г по нахд № 5896/24г на СРС, НО, 134ти състав, с което е потвърдено НП № 23-4332-033994/21.02.24г на Началник група в СДВР-О“ПП“, с което на осн. чл. 175 ал.3 предл.1 от ЗДвП на касатора е наложено адм.наказание „глоба“ в размер на 200лв и лишаване от правоуправление за срок от 6 месеца- за нарушение по чл.140 ал.1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че Решението е проц. и мат.незаконосъобразно и необосновано, като се моли за отмяната му и отмяна на НП, претендират се разноски. Сочи се, че АУАН и НП не съдържат пълно и ясно описание на нарушението, като е нарушен чл.42 т.5 от ЗАНН. Нарушението по чл.140 ал.1 от ЗДвП изисква кумулативно липсата на регистрация на МПС и то да няма табели, което не е така в случая.Правната квалификация е неправилна, като следва да е такава по чл. 145 ал.2 от ЗДвП.В случай на промяна на собствеността прекратяването на регистрацията на МПС не настъпва автоматично, а е нужно волеизявление на органа по чл. 143 ал.15 от ЗДвП, за което адресатът да бъде уведомен въз основа на чл.61 от АПК.Нормата на чл.175 ал.3 от ЗДвП предполага наличието на умишъл у собственика на МПС, какъвто не е налице

предвид липсата на уведомяване от органа, че регистрацията е служебно прекратена. Правото на защита на лицето е било нарушено, като нарушението не е доказано от фактическа страна- не е посочена от АНО датата на дерегистрацията. В съд. заседание касаторът не се явява или представлява. В писмени бележки на адв. Ч. кас. жалба се поддържа и се претендират разноски за кас. инстанция.

Ответникът Началник група в СДВР-О“ПП“ не се явява или представлява в съдебно заседание. В писмени бележки юрк. П. оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна, претендира юрк. възнаграждение, оспорва се като прекомерен адв. хонорар. Сочи се, че съгл. чл. 189 ал. 2 от ЗДвП-редовно съставените АУАН имат мат. доказ. сила, като касаторът не е оборил тази презумпция. Нарушението е доказано от обективна и субективна страна, като Решението на СРС е правилно и законосъобразно. Наказанието е съобразено с чл. 27 от ЗАНН, като ще превъзпита нарушителя. АУАН и НП съдържат всички необходими реквизити, като нарушението е описано ясно и точно, правото на защита на лицето не е нарушено. Дори да има непосочен факт, то той не е част от обективната страна на деянието и не води до незаконосъобразност на НП. Правната квалификация е правилна и съответства на словесното описание на нарушението.

Прокурорът изразява становище за правилност и законосъобразност на Решението на СРС.

Съдът намира кас. жалба за допустима, като депозирана в срока и съгл. изискванията на АПК, пред надлежни съд, от лице с активна проц. легитимация, срещу акт от категорията на посочените в чл. 63 ал. 1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

Кас. състав намира Решението на СРС за валидно и допустимо, както и за проц. и мат. законосъобразно, по следните съображения:

СРС се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която се подкрепя от доказателствата по делото, вкл. от свидетелските показания. Доказателствата са ценени поотделно и в съвкупност, като СРС е мотивирал Решението си подробно. Преценена е компетентността на актосъставителя и на АНО, спазването на сроковете по чл. 34 от ЗАНН, материалната и процесуалната законосъобразност на АУАН и на НП. Следва да се има предвид, че редовно съставените АУАН по ЗДвП имат материална доказ. сила/чл. 189 ал. 2 от ЗДвП/ и пред СРС именно нарушителят следва да обори отразеното в АУАН. Касаторът не е направил доказ. искания пред СРС, нито е ангажирал каквито и да е доказателства, оборващи презумираната от законодателя доказ. сила на редовно съставения АУАН.

Видно от доказателствата по нахд и АНП, нарушението е извършено на 17.10.23г в 04.18 часа, когато касаторът управлява МПС със заличена регистрация, което се приравнява на липсата на регистрация на МПС. Видно от приложената справка по АНП, МПС е с първоначална национална регистрация от 31.05.21г/внос от Д., като първоначалната регистрация на МПС е от 01.11.10г/, закупено е от касатора с договор с нот. заверка от 02.08.23г, като на 04.10.23г МПС е служебно дерегистрирано, тъй като в 2месечния срок от закупуването му МПС не е пререгистрирано от новия собственик/касатора/. След съставянето на АУАН още в деня на нарушението-17.10.23г, същия ден/17.10.23г/- в 13.24 часа касаторът е заявил регистрация на служебно дерегистрираното МПС. При тези установявания СРС е

приел нарушението за доказано от обективна и субективна страна.СРС приема, че нарушението е по чл.140 ал.1 от ЗДвП/както е посочено в АУАН и НП/, като съгл. чл. 143 ал.15 от ЗДвП законът приравнява служебната deregистрация на липсата на регистрация. СРС приема, че узнаването от собственика на факта на служебната deregистрация не е елемент от фактическия състав по самото прекратяване на регистрация. Приложимата Наредба I I-45/00г не предвижда уведомяване на собственика за deregистрацията, като съгл. чл. 145 ал.2 от ЗДвП той е длъжен да регистрира МПС в 2месечен срок от закупуването му и е длъжен да познава закона и последиците от неизпълнението на това си задължение.Нарушението е извършено при форма на вина-непредпазливост/а не при умишъл,както счита касаторът/, като не е предвидено законово и изрично- непредпазливо нарушение като процесното да не се наказва/т.е. наказва се/.Нарушителят е с ясното знание, че е собственик на МПС, както и че в 2месечния срок от придобиването му не го е пререгистрирал, като съществува законова презумпция за познаване на закона.Нарушението по чл.140 ал.1 от ЗДвП е налице, когато не е налице което и да е от двете кумулативни изисквания - МПС да е регистрирано и да има табели.Ако едно или две от кумулативните условия липсват- налице е изпълнително деяние.

Настоящият Кас.състав споделя изцяло мотивите на СРС, като практиката на Кас.състав е да потвърждава НП като процесното.

Размерите на двете наказания са минималните от предвидените в приложимата санкционна норма- чл. 175 ал.3 предл.1 от ЗДвП. Правилен е изводът на СРС, че няма основания за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Кас.жалба е неоснователна и Решението следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски в мин.размер по НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 143 от АПК- 80лв юрк.възнаграждение.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, Кас.състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4021/04.09.24г по нахд № 5896/24г на СРС, НО, 134ти състав, по кас.жалба вх. №326912/15.10.24г на Е. Й. С. от [населено място].

ОСЪЖДА Е. Й. С. от [населено място] да заплати на Столична община сумата от 80лв разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове:

